

Head Eesti isad.

Head isadepäeva kõigile kohale tuljatele! Ja mõttes kohal olijatele!

Alustuseks südamlikud õnnesoovid aasta isale, kelle nime veidi aja pärast teada saame. Palju õnne nii tänaseks kui ka koju viimiseks ja jagamiseks!

Sageli räägitakse nendest tohututest ootustest, mida ühiskond on naistele ja emadele pannud. Need ootused sõlmivad ühte perekondlikud unistused ja tööalase edu.

Meeste ja isade suhtes ei kehti meil sugugi väiksemad või kehvemad ootused. Isade püüdlused nende ootustega toime tulla on samuti tunnustamist väärt.

Selline pere, kus isalt oodatakse koju toomiseks vaid raha, ei saa kunagi olla aasta isa või aasta ema pere. Selline pere ei saa olla ka ülemäära õnnelik. Õnnelik on pere, kus isa toob koju kõige laiemas mõttes hoolt ja hoidmist oma pere suhtes.

Seda hoolt, seda hoidmist, mida me parimates peredes näeme, tahaks aga näha isadelt natuke rohkem ka meie Eesti elu suhtes. Nii paljud asjad võiksid muutuda natukene paremaks, kui me kuuleksime valjemalt ka isade häält, näiteks hariduses, õppimise edukuse hindamisel ja ka koolielu korralduses üldisemalt.

Eesti elu läheks paremaks ja hoolivamaks, kui me suudaksime ühistes asjades olla rohkem kui pere: ülemuste ja alluvate kõrval natuke rohkem nagu tööpere; juhtide ja juhitud kõrval natuke rohkem üks rahvas.

Selleks pole tegelikult väga suurt pingutust vaja. Vaja on tahta ja olla mõtteis kohal.

Paljud isad töötavad oma perest igapäevaselt lahus. See on paratamatus. Palju isad elavad oma lastest lahus. Ka see on fakt. Olles mõtteis kohal, elades kaasa ja mitte lahku, on ka need lahusolekud peredele ületatavad. Ja sedagi peab tahtma.

Tänast päeva nimetatakse tavaliselt vist pidupäevaks. Õigem oleks siiski vist tunnustamise või isegi tähistamise päev.

Täna me ütleme välja selle tunnustuse ja tähistame, iga pere omal kombel, seda, mida me vaikumisi kindlasti mõtleme kõikidel teistel päevadel: aitäh kõige eest, armsad isad. Jõudu ja tervist ka.